هوالابهی - ای هوشیا، جهانیان مدهوش اوهامند و بیهوشان صراحی و جام مدام.

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

٦٨

هوالابهی

ای هوشیا، جهانیان مدهوش اوهامند و بیهوشان صراحی و جام مدام. عکسی از پرتو تجلّی در خمخانهٔ عاشقان افتاد جوش و خروش در خیل آشفتگان افتاد و فریاد و فغان در قلوب عارفان. حال که آن مجلّی طور با رخی تابان و جعدی عنبر افشان و زلفی مشکین و لعلی نمکین و جمالی ظاهر و حسنی باهر ساقی بزم امکان گشت و درهای میکدهٔ الهی را بر جهانیان گشود و می تجلّی خوشگوار سبیل فرمود و الحان بدیع به گوش میگساران رساند خاموش و محجوب و محروم ماندند. و چون حال را چنین یافت روی منیر را در پس پرده کرد و جمال عظیم را در سحاب غیب متواری فرمود. ع ع